
Škola, nebo jen čekání?

Škola, nebo jen čekání?

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

9.2.2012 Hospodářské noviny, Strana 8, Názory, autor: Julie Hrstková

Tuzemské vysoké školství je produkt sám o sobě, jehož hodnocení si skoro žádá specializovanou vysokou školu. Na jedné straně je tady resort školství, který produkuje jeden kontroverzní návrh za druhým, proti nimž se vysokoškoláci i jejich učitelé mohutně bouří. Na druhé pak kauza Právnické fakulty Západočeské univerzity, která přišla o akreditaci a jejíž žáci hledají nejen viníka, ale také způsob, jak vůbec dostudovat.

Jako informační záchranný kruh mohou sloužit hodnotící žebříčky vysokých škol – třeba žebříček Hospodářských novin, jehož pátý ročník potvrdil, že nejlepší školy jsou nejen v Praze, ale také v Olomouci či v Brně.

Hodnocení tuzemského školství ovšem dostává absolutně jiný rozměr v mezinárodním měřítku. Do světově uznávaných žebříčků deníku The Times či Shanghai Jiao Tong University ARWU, se dokáže mezi první pětistovku propracovat jen Karlova univerzita, České vysoké učení technické, Masarykova univerzita a Vysoké učení technické.

Bod k dobru si může připsat i VŠE, která se loni probjovala do top seznamu pětadesáti nejlepších ekonomických magisterských programů. Podle vědeckých statistik je zase na výši pražská VŠCHT.

Měli bychom si přát, aby všechny tuzemské vysoké školy nabízely kvalitní vzdělání srovnatelné se zahraničním. Potom ale nemůže fungovat představa, že vysokou školu musí mít každý. Ve chvíli, kdy platí, že počet opravdu studijně nadaných lidí v populaci je konstantní, slouží většina VŠ jen jako dočasné „odkladiště“ pro potenciálně nezaměstnané. I to je možná politika, s kvalitou vzdělání ale nic společného nemá.